

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • december 2011

FOTO: NORDICPHOTOS

Prata om relationen och ge den en chans

När man känner att en relation har gått i baklås, då kan man vända sig till en familjerådgivning. I februari 2012 startar en familjerådgivning i Brännkyrka församlings regi – öppen för alla. Välkommen!

Sid 3

Filmtajm i Evasalen

När föräldrarna träffas och pratar och fikar får barnen mysa och titta på film i salens mörkaste hörn. Platsen är Vårfrukyrkan, där det en gång i månaden är träff för ensamstående föräldrar och deras barn – ett andningshål för alla som hittat hit.

Sid 5

Låt församlingen få ordna dopfesten!

Två gånger under våren kommer det att ordnas dopgudstjänster med efterföljande gemensamt dopkaffe här i församlingen – en ny möjlighet att fira dopet tillsammans med andra.

Sid 6

Livet tvärvände och inget blev riktigt som hon tänkt

Ingela satsade allt på sitt drömyrke, men sjukdomen satte stopp. Vägen tillbaka förde mot delvis nya mål.

Porträttet Sid 7

Gud möter oss i varje människa

Ett mänskligt möte kan se ut på så många olika sätt. I sitt arbete som diakon möter Éva många människor – och i varje sådant möte känner hon Guds närvaro.

Jag och Gud Sid 8

Tillsammans genom livet?

Vi föds in i relationer, allt från den allra första stunden på BB och sedan genom barndomen. Några av oss får en tuffare start i livet med sämre möjlighet till anknytning än andra. Oavsett vilket går vi alla ut i ett vuxenliv – för det mesta fyllt

av drömmar. Men sedan då? Det är inte så enkelt alla gånger – och vad är "rätt" i en tid och i ett samhälle där gårdagens normer inte stämmer med dagens verklighet?

Ingen vanlig kärnfamilj.
Ledaren Sid 2

Mamma, pappa, barn?

Julen står för dörren och vi gör våra julförberedelser, var och en på sitt sätt. Hos mig ställer vi som vanligt fram julkrubban men väntar med att lägga dit Jesusbarnet till julafton. De österländska stjärntydarna får stå på avstånd och titta mot krubban till Trettondagsafton då de får komma närmare.

Mamma, pappa, barn, så ser det ut i krubban. Det skulle kunna representera den traditionella kärnfamiljen, den som många tror är det enda kyrkan bekräftar. Men den heliga familjen var allt annat än en traditionell kärnfamilj på sin tid. Maria och Josef var bara trolovade, inte gifta, och Maria hade kunnat bli avrättad för att hon blev gravid utom äktenskapet. Jag tror att vi ska undvika att glorifiera det som inte har grund för någon glorifiering. Om vi försöker se saker som de verkligen var, kanske de också kan ha större relevans för oss som lever nu.

Fyrtio procent av alla sammanboende med hemmavarande barn är gifta, resten lever i samboförhållanden, stod det i en rapport som jag läste nyligen. Den så kallade kärnfamiljen är alltså en minoritetsföreteelse idag – om det är sant. Vi

lever också i allt större utsträckning i andra familjekonstellationer, man lever med partners barn från tidigare förhållanden, andra provar på generationsboende, make/maka kan i dag vara en person av motsatt eller samma kön och så vidare.

Oavsett vilken sammanboendeform man går in i, är jag övertygad om att man har de allra bästa intentioner vad gäller varaktigheten. Man tror och hoppas att relationen ska utvecklas, fördjupas och hålla länge, helst hela livet.

Men relationer är svårt. De kräver sitt för att överleva; näring, samarbetsvilja, ansträngning, förmåga att förlåta, tålamod och mycket mer. Ibland går det och ibland inte. Ibland är det rätt att hålla ut och försöka om igen, andra gånger är det för destruktivt för dem som är berörda.

Det här numret av Brännkyrkabladet handlar om våra relationer. Du får möta människor i olika situationer som delar med sig av sitt men också en presentation av Familjerådgivningen som kommer att starta i församlingens regi. I samband med vigseln får vi möta många av dem som väljer att gifta sig. Därför tycker vi också att

det är viktigt att kunna erbjuda stöd när det blir svårt i relationen.

Den heliga familjen – en liten familj där pappan någon gång måste ha undrat vem som är far till barnet, som inte följer de sociala normerna, utan tar över huvudet och så småningom på flykt. Det är det som vi ser i våra julkrubbor. Den heliga familjen visste hur det var att kämpa för överlevanden. Jag tycker att det känns bättre att tänka på dem på det sättet, då blir de verkliga och mänskliga och några som man kan relatera till, istället för en bild av en idealiserad kärnfamilj med snygg fasad.

Och vilka förstår bäst hur vi har det?

Med önskan om en välsignad jultid!

Eva Abragi

*Barn och broder, Gud och man,
Fridens furste heter han.
Stillar oro, läker sår, Lär oss bedja Fader vår,
Delar all vår lust och nöd / Mellan födelse och död,
Möter oss en gång på nytt / När en evig dag har grytt.
Lyss till änglasångens ord: Gud är kommen till vår jord!*
Sv.Ps. 123:3

Förändring i förtroendemannaorganisationen

Inför kyrkofullmäktige i november månad anmälde ordförande Eva Jarenius (M) att hon lämnar uppdraget som ordförande i kyrkorådet. Beslutet innebar att kyrkofullmäktige beslöt att utse Anita Lundin (M) till ny ordförande i kyrkorådet.

Eva Jarenius har även beslutat sig för att lämna två övriga ordförandeposter, beredningsutskottet och budgetberedningen vilket innebar att kyrkorådet på sitt novembermöte utsåg Anita Lundin till ordförande i beredningsutskottet och Bo Larsson (S) till ordförande i budgetberedningen.

Förändringar präglar kyrkans arbete på olika sätt. Det ger oss förtroendevalda energi och sporrar oss till att arbeta över partigränserna för verksamhetens bästa.

Anita Lundin/Bo Larsson

FOTO: HÅKAN FLANK • Håruppsättning: Ävsjöfrisörerna

Bröllop i Brännkyrka församling?

Brudkrona finns att låna!

Planerar ni för bröllop i Brännkyrka församling? De brudar som gifter sig i våra kyrkor kan få låna den fina brudkronan. Den är gjord 1936 och är i förgyllt silver med både slipade stenar och hängande löv. Kronan har en storlek som gör att den passar alla.

Kom och titta och prova. För att kronan ska sitta på plats under både vigsel och fest behöver man få hjälp av någon att montera den i håret, i övrigt är det inget speciellt som behövs.

EA

BRÄNNKYRKA
FÖRSAMLING
Svenska kyrkan

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFON Tid må-fr 9.00–15.00
E-POST info@brannkyrka.org
WEBBPLATS www.brannkyrka.org
INFORMATIONSTELEFON 447 11 22

KYRKÖHERDE Eva Abragi
447 11 13, 447 11 32 (bostad)
073-671 21 00
ADMINISTRATIV CHEF
Niclas Hjorth
447 11 12, 073-671 30 52

BESÖKSADRESSER
**BRÄNNKYRKA KYRKA OCH
FÖRSAMLINGSEXPEDITION**
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 073-403 40 53
HUSMOR 447 11 19

**VÅRFRUKYRKAN MED
FÖRSAMLINGSLOKALER**
Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20
VAKTMÄSTERI 0738-23 27 23

PRÄSTER
Pehr-Albin Edén
447 11 14, 073-671 20 84
Ann-Christine Janson
447 11 30, 073-631 92 31
Katia Lidell
447 11 41, 0709-40 34 50
Anna Geijer Lindgren
447 11 03, 073-671 21 05
Jean-Luc Martin
447 11 11, 073-618 44 12
Kerstin Millevik Lyktberg
447 11 27, 073-759 29 06
Stanley Rydell
447 11 28, 073-631 92 07
Cecilia Thunberg
447 11 00, 0733-590 602

DIAKONER
Eva Lundström
447 11 25, 0739-680 680
Maria Sterner
447 11 04, 073-937 28 49
Éva Szabó Westerlund
447 11 00, 0768-569 250
Jennyfer Trinder
447 11 16, 073-587 11 22

MUSIKER
Peter Gunnarsson
447 11 29, 073-904 13 64
Minna Heimo
447 11 06, 0709-698 943
Robert Zelizi
447 11 17, 0709-698 944
Lillemor Zielinski
447 11 00, 0708-71 28 79

PEDAGOGER
Ingemar Cederlund
447 11 23, 073-965 66 59
Lovisa Oscarson
447 11 05, 070-917 01 65
Hilda Rudén
447 11 31, 0762-337 670
Michael Turner
447 11 44, 0708-711 26
Cecilia Öhrwall
447 11 26, 0733-540 481

INFORMATÖR
Kari Malmström
447 11 09, 0708-47 69 31
e-post: fornamn.efternamn
@brannkyrka.org

Nu tändas tusen juleljus

Ge en julgåva!
SMS:a "Hopp" till 72950
och bidra med 50 kr

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

Familjerådgivning

Och så levde de lyckliga i alla sina dagar – eller?

Så gott som alla som går in i en kärleksrelation ser den som ett framtidsbygge. Eventuella problem och konflikter kan verka avlägsna. Men förr eller senare kan de dyka upp, och vad gör man då? Man kan till exempel vända sig till en familjerådgivning, för att tillsammans och under vägledning av någon oberoende medmänniska kunna prata om det som känns svårt. Från och med februari nästa år finns möjligheten till familjerådgivning i Brännkyrka församlings regi.

– Att ta ansvar, visa omsorg om människor i sina relationer och i sina livskriser – det är en del av kyrkans uppdrag, säger Eva Lundström, diakon i församlingen och den som kommer att ha hand om familjerådgivningen när den startar.

Eva Lundström är utbildad terapeut och har sedan årtal arbetat med människor och relationer.

En grundsten i erbjudandet är att familjerådgivningen ska vara öppen för alla och helt oberoende av religiös åskådning, etnisk tillhörighet eller sexuell läggning. Oavsett medlemskap i kyrkan är man välkommen.

Växande behov

Avgiften hos Brännkyrka församlings familjerådgivning kommer att vara densamma som i Stockholms stads kundvalsmodell, men med möjlighet till avgiftsreducering om ekonomin är ansträngd. Nivån av tystnadsplikt och sekretess blir densamma som hos alla andra utförare. Här förs inga journaler eller anteckningar och allt som sägs i rummet stannar där. Församlingen kommer inte att sätta en absolut övre gräns för antalet besök.

Men varför denna satsning?

– Våra präster och diakoner har under hela året överhopats av samtal som i hög grad handlat om relationer, säger kyrkoherde Eva Abragi. Den signalen skickade vi

Diakon Eva Lundström blir församlingens familjerådgivare.

FOTO: HÅKAN FLANK

vidare till församlingens förtroendevalda. Kyrkorådet gav så mig och Eva Lundström uppdraget att utreda hur församlingen skulle kunna svara mot de tydliga behoven av samtalskontakt.

Under utredningens gång kunde konstateras att det lokala utbudet av familjerådgivning är ganska litet, samtidigt som behoven tycks växa. Församlingen tittade på olika möjligheter att svara mot behoven, vilket så småningom ledde fram till att kyrkofullmäktiges november-sammanträde beslutade att starta Brännkyrka församlings egen familjerådgivning.

Det kan vara svårt

– Vi inom Svenska kyrkan har sedan lång tid erfarenhet av att möta människor, till exempel i samtal inför dop, vigslar och begravningar, men också i själavårdssamtal, säger Eva Abragi. Oftare än man tror visar det sig att man har behov av att prata om sina nära relationer. När familjerådgivningen öppnar får vi ytterligare en möjlighet att möta detta. Familjerådgivaren har dessutom kännedom om andra stödfunktioner som finns i samhället, och

kan vid behov lotsa vidare.

De flesta parrelationer utsätts för påfrestningar. Att få barn, eller trots het önskan inga barn, ställer krav på en relation. När någon av parterna blir sjuk eller arbetslös kan alla cirklar rubbas. När gamla familjebildningar blir nya med ”mina barn och dina barn” saknas ofta förebilder och här finns dessutom flera mer eller mindre väl avslutade tidigare relationer med i vardagen. När barnen flyger ut rörs det om i grytan återigen.

Friskvård

– Det händer så mycket som man inte räknat med när man står där och säger ”ja”, säger Eva Lundström. Man kan behöva prata om det som gått fel och gjort en besviken. Och även om man bestämt sig för att gå skilda vägar kan familjerådgivning vara en väg att avsluta på ett bra sätt.

Men meningen är inte att familjerådgivning ska bli aktuell först när man tror att relationen är slut – upplever man svårigheter kan det vara bättre att komma innan problemen tagit över helt.

– Det här kan ses som relationernas friskvård, förklarar Eva

Lundström. Vi skickar sällan vår relation på service, många gånger tror vi kanske inte att det behövs. Men om man vill kan man jämföra med hur vi vårdar våra bilar – där är det 3000-milaservice och 5000-milaservice och så vidare, allt i förebyggande syfte så att bilen ska fortsätta att fungera...

Behöver inte vara par

Det är dock inte alltid som man är i fas i en relation. En part kanske vill ta råd av någon utomstående, den andra inte. Det går bra ändå. Familjerådgivningen i Brännkyrka församling står öppen för alla som behöver en samtalskontakt i relationsfrågor, även om hans eller hennes partner just då inte är intresserad eller motiverad.

– Det behöver dessutom inte bara handla om par, relationer har vi många. Det går bra att komma tillsammans med sitt barn, eller med en förälder, ifall det finns saker i relationen som behöver pratas igenom och redas ut, säger Eva Abragi och fortsätter:

– Det här är en chans man kan ge sig själv och sin relation – vi vill erbjuda möjligheten.

Kari Malmström

NYHETER

TILL VÅREN I BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Vuxenkonfirmation med utlandsresa

Det är aldrig försent! Vi vänder oss till dig som inte är döpt eller konfirmerad men som är intresserad och vill veta mer om kristen tro. Vi träffas i gruppen två gånger för att sedan i början av hösten göra en veckoresa tillsammans. Resan blir ett sätt att fördjupa sin tro, lära känna kyrkans rötter och tillsammans med andra reflektera över sin plats i församling och kyrka. Vid hemkomsten fortsatta samtal och möjlighet till dop/konfirmation i någon av församlingens kyrkor. Egen kostnad: 4 000 kronor.

Träffar: 7 maj 18.00–20.30, 3 juni 15.00–17.30 i Vårfrukyrkans församlingslokaler. Ledare: Michael Turner, pedagog och Ann-Christine Janson, präst. Info och anmälan till: Michael Turner 08-447 11 44 eller 070-871 12 60.

Teologi i altartavlan

Brännkyrka kyrkas nya altartavla av Bertil Vallien innehåller flera olika motiv ur Bibeln, som tillsammans bildar livsresan, som är tavlans namn.

Vid tre tillfällen bjuder vi, efter högmässan i Brännkyrka kyrka, in till fördjupande samlingar kring olika motiv. Pehr-Albin Edén, präst, inleder med 20–30 minuters teologiska perspektiv och därefter finns det möjlighet till frågor, tankar, kommentarer och delande.

Söndagarna 5 februari, 19 februari och 18 mars 12.30–13.15.

Men Jesus var ju jude!

Kristendomen har sina rötter i judendomen. Vad är gemensamt? Vad skiljer religionerna åt?

Vi träffas tre gånger under våren, inklusive ett studiebesök till Stockholms synagoga. 17.00–19.00 onsdagarna 21 mars och 18 april i Vårfrukyrkans församlingslokaler. Besök i synagogan torsdag 3 maj, då 18.00. Ingen avgift. Inga förkunskaper krävs.

Anmälan och frågor till: Maria Sterner, diakon, 08-447 11 04, 0739-372 849

Eva Lundström har varit anställd i Brännkyrka församling sedan april 2010. Hon har en pedagogisk grundutbildning som ledde till 12 års arbete med olika pedagogiska uppgifter i Svenska kyrkan. 1989 avslutade hon utbildningen till diakon med vinning för tjänst i Stockholms stift.

Under åren har arbetet varit inriktat på samtal i olika former och Eva har vidareutbildat sig i sorgegruppsarbete, utbildning i analytisk psykologi, steg 1-utbildning i psykodynamisk psykoterapi, utbildning med fokus på parrelationer, utbildning i affektiv korttidsterapi, handledarutbildning i psykosocialt arbetssätt.

Familjerådgivningen öppnar den 20 februari 2012

Telefontid för tidsbokning måndagar 09.00–10.00 på 0727-022469. Har du svårt att ringa denna tid, skicka e-post till familjeradgivning@brannkyrka.org. Bokningen är öppen från och med 13 februari.

Familj

En familj kan vara överallt där kärlek är

”Ensam mamma söker”, ”Bonde söker fru”, ”Kär och galen”... Myten och drömmen om kärnfamiljen är stark – den ser vi varje dag i tidningar och på film och TV. Drömmen om den enda stora kärleken lever vidare medan vårt samhälle förändras och idag rymmer så mycket mer än den traditionella kärnfamiljen. Den gamla relationskostymen har blivit för trång och många lever på andra sätt. Kanske behöver vi omdefiniera begreppet familj?

Så levde de lyckliga i alla sina dagar...hur ofta har vi inte hört sagans slut? Mamma, pappa, barn. Trots att vi vet att livet sällan ser ut så, så lever drömmen vidare. Hur stämmer den bilden med verkligheten? Ungefär 40 procent av alla gifta par skiljer sig, de flesta efter fyra år. Många av dessa gifter om sig eller flyttar ihop som sambor och bildar nya familjer. I Stockholm lever många ensamma, frivilligt eller ofrivilligt. Idag viger vi i Svenska kyrkan samkönade par. Andra väljer att leva i kollektiv, till exempel kollektivhuset i Älvsjö, där alla har sin lägenhet men delar gemensamma utrymmen och lagar middagarna tillsammans.

Kanske omformulera

Så vad är egentligen definitionen av en familj? Enligt NE, Nationalencyklopedin, är den ”grundad på en kombination av äktenskap och blodsförvantenskap mellan familjemedlemmarna.”

Stämmer denna definition idag? Har den någonsin stämt? Behöver vi kanske omformulera begreppet?

Stockholm har alltid haft en särställning vad det gäller familjebildning, Samboförhållanden var så pass vanliga att de fick ett namn: stockholmsäktenskap. I mitten av 1800-talet föddes nära hälften av alla barn i Stockholm utanför äktenskapet.

Andelen ensamstående mödrar var stor. Många lämnade en fördömande omgivning för att föda sitt barn i storstadens anonymitet. Utomäktenskapliga förbindelser straffades hårt, framför allt var det modern och barnet som fick ta straffet,

FOTO: CHRISTIAN SVORONO / NORDICPHOTOS

fadern kom oftast lindrigt undan.

På Allmänna barnhuset födde många kvinnor sina barn och där kunde de lämna barnet, som fick uppehålle mot att modern blev amma till flera barn.

Man väljer varandra

Idag är det vanligt med ensamstående föräldrar och ingen ser ner på par som väljer att bo tillsammans som ogifta. Barn har ”plastpappor” och ”plastmammor”, de har halvsyskon, helsyskon och bonussyskon. De vuxna har egna barn, bonusbarn eller inga barn alls. Som sagt, familjebegreppet har förändrats. Och är det självskrivet att familj handlar om blodsband? Kanske familj är den grupp människor, två eller fler, som väljer varandra och som vill leva tillsammans? Där är Jesus ett radikalt ex-

empel. Hans mamma Maria och hans bröder vill tala med honom vid ett tillfälle. Jesus skickar en hälsning tillbaka:

”Vem är min mor och vilka är mina bröder? Och han visade med handen på sina lärjungar och sade: det här är min mor och mina bröder...” (Matt. 12:46)

Nog så provocerande i en tid där blodsbanden var oerhört viktiga, när de sociala skyddsnäten inte existerade. I en stad som Stockholm, där människor ofta lever långt från sin släkt, blir vänskapsband viktiga, ja kanske viktigare än biologiskt släktskap. Vad betyder allt detta för kyrkan? Kan vi möta människor där de befinner sig, i deras egen verklighet? Svenska kyrkan är redan mitt i denna nya brokiga verklighet. Vi välkomnar alla nya och gamla familjer!

Ann-Christine Janson

Tillsammans har de funnit harmoni och identitet

Marianne och Carina har varit ett par i 16 år. Det finns mycket kärlek mellan dem, det märks tydligt under vårt samtal. Marianne har varit gift två gånger men inte förrän nu känner hon att hon lever som hon vill, att hela hon är med.

– Jag gifte mig för att få en ny identitet, jag hade inte koll på vem jag var, innerst inne. Sedan träffade jag Carina och allt förändrades. Nu har jag också fått kontakt med min andlighet, det känns som om det hör ihop med mitt liv med Carina, säger Marianne.

Marianne har barn och barnbarn och syskonbarn som tagit Carina till sitt hjärta.

– Nu känner jag verkligen att jag har en familj, säger Carina.

Familjebegreppet har varit svårt för henne. Hon växte upp som enda barnet, adopterad och efterlängtnad. Hon älskade sin pappa oerhört och stod honom nära, mer än mamman. Den första stora krisen kom när Carina var tio år. Den älskade pappan blev svårt sjuk.

– Jag bad och bad till Gud, så att han skulle göra pappa frisk

igen men han dog. Jag var förkrossad. Tillvaron föll sönder

FOTO: NORDICPHOTOS

och jag var så arg på Gud! Innan jag träffade Marianne så hatade jag alla familjehögtider, som jul. Det påminde mig om att jag inte hade någon riktig familj och det påminde om det stora sveket från Gud, som jag såg det. Som barn gick jag i söndagsskola och miniorer och allt vad det var men sedan lämnade jag allt det där bakom mig. När jag var 13 år så sa jag att jag var ateist.

Idag har Carina närmat sig kyrkan igen men det har varit en lång kamp som gått via Anonyma Alkoholister, AA. Både hon och

Marianne tycker om sinnesromässorna i Vårfrukyrkan i all sin enkelhet. De är sambor men funderar nu på att gifta sig.

– Partnerskapslagen var ju bra men det kändes ändå inte riktigt rätt. Nu får vi vigas i kyrkan som alla andra och det känns fantastiskt, säger Marianne.

– Det betyder jättemycket att vi kan vigas, säger Carina. Att få bekräfta vår kärlek i kyrkan! Det skulle hela mig och det skulle sluta cirkeln på något sätt. Tänk att kunna säga min fru, på riktigt, om Marianne!

Ann-Christine Janson

Reportaget

Ensamföräldrar stöttar varandra

En kväll i månaden är det party i Evasalen i Vårfru-kyrkan. Ja, man kan nästan beskriva det så. Då träffas en grupp ensamstående föräldrar och deras barn tillsammans med några av församlingens medarbetare. De här träffarna är välkomna andningshål för de vuxna, som till vardags har liten eller ingen avlastning. En lika välkommen gemenskap är det för barnen.

Stämningen är hög redan från början. Alla har fullt upp med att uppdatera varandra med vad som hänt sedan man sågs sist. Barnen pilar snabbt iväg i olika konstellationer för att leka. Det märks att gänget har god sammanhållning; vissa umgås också utanför gruppen.

En enkel soppa serveras, med pannkakor efter till den som vill. Under måltiden berättar Gilda lyckligt att hon är klar med sitt examensarbete, så nu är hon färdig distriktssköterska. Alla applåderar.

– Det är imponerande, säger Helén. Jag fattar inte hur du hinner...

Här får föräldrarna lite vuxentid med samtal, skratt, gemenskap och avkoppling...

FOTO: HÅKAN FLANK

Alla föräldrar här vet hur det är att verkligen vara ensam vuxen om det mesta i vardagen. Inte en vecka då och då, utan hela tiden. Redan att känna igen sig i andra innebär en trygghet. Som en mamma säger:

– Det är underbart med andra som förstår vad man pratar om. I synnerhet när barnen var yngre hade jag verkligen ingen tid för mig själv. Någon utomstående kunde säga: "Men koppla av! Ta ett bad, vetja!" – men jag kunde ju inte ta ett bad, eftersom något barn när som helst kunde vakna. Jag går alltid till den här gruppen med en oerhört skön känsla av att "nu får jag vila".

Delar erfarenheter

Det började för tre-fyra år sedan. I den öppna familjeverksamheten i Vårfrukyrkan deltog flera

ensamstående, och frågan kom upp om en mötesplats i kyrkan där man kunde dela erfarenheter och få prata av sig med andra som förstod. Därmed var gruppen född. Tre medarbetare är med. Katia är präst, Maria diakon och Hilda pedagog. Tillsammans ställer de sig till förfogande som medmänniskor och bollplank.

– Här finns också möjlighet till enskilda samtal med mig eller Maria, säger Katia. Det kan vara skönt ibland att få prata med någon som inte är ens närstående och som har tystnadsplikt.

– Gruppen betyder mycket för mig. Jag får stöd, vilket behövs när man är ensam. Träffarna är en lugn stund, det är härligt att få komma och äta färdiglagad mat och ta en kaffe efter maten medan barnen leker tillsammans. Att få träffa andra i liknande situation

är en stor hjälp och att få träffa personal inom församlingen är en trygghet, säger Nilla.

När alla är på plats är gruppen just nu tio föräldrar stark. Därtill kommer ett femtontal barn. Tyvärr är det sällan alla kan komma. Är något barn sjukt, till exempel, måste ju också föräldern stanna hemma. När Brännkyrkabladet kommer på besök är sex familjer med.

Härliga läger

Efter middagen hjälps alla åt att duka undan. De yngre barnen återgår till leken och Hilda ordnar filmvisning för de äldre barnen i Evasalens bortre del. Här är mörkt som på bio, en massa kuddar och täcken på golvet – vardagslyx!

Och föräldrarna får lite vuxentid. Visserligen uppblandad med ett och annat dockvagnsrally genom rummet eller en stunds kelande i mammas knä, men ändå! Som gräddes på moset bjuder också Hilda, Maria och Katia på kramar och mys. Alla känner varandra såpass väl att barnen minst lika gärna sitter en stund hos dem.

Två gånger har gruppen åkt på helgläger till Stjärnholms stiftsgård. Alla har stortrivts, och för föräldrarna har känslan av avlastning och återhämtning varit ovärderlig. Bara en sådan

sak som att Hilda haft någon gruppaktivitet med barnen en stund, eller att Maria erbjudit: "ska jag passa barnen medan du packar?" framhåller en mamma som en otrolig lättnad.

– Läger är underbart! Det blir gemenskap, alla hjälps åt att leka med barnen, passa dem och njuta av god mat, och trevliga kvällar för oss föräldrar – efter att barnen somnat kan man koppla av tillsammans, säger Ruth.

– Det känns fantastiskt lyxigt att i flera dagar slippa handla och laga mat och äta/fika ensam, inflikar Helén.

Plats finns för fler

I den här gruppen är det bara mammor med, men det är kanske mest en slump.

– Vi tror att det finns pappor med liknande behov, och frågan är hur vi ska nå dem. Kanske finns det också fler ensamstående mammor som skulle behöva hitta ett nytt sammanhang. Här finns utrymme att starta flera grupper om vi märker att behov finns, säger Katia.

När träffen lider mot sitt slut står några och hänger i köket och snackar, några andra ute i hallen, i en soffa ytterligare ett gäng. Stämningen är inte helt olik den på ett lyckat kalas!

Kari Malmström

... och barnen ger sig ut i lek- och filmäventyr.

VAD ÄR EN FAMILJ?

Röster från en samtalsgrupp

– Ett gäng människor som hör ihop, kanske med blodsband men inte nödvändigtvis.

Margó Nilsson

– En grupp som delar varandras liv, på gott och ont.

Kenneth Engström

– Det är mina nära vänner och deras barn!

Lena Adamsson

– Varje konstellation, där kärlek och ömsesidigt ansvar för varandras välgång råder, är en familj.

Arja Sotala

Det händer... Ibland blir det inte av...

Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Götalandsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmessa/Högmässa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00

Vardagsmässa
Torsdagar 08.15. Start v. 2.

Frälsarkransmässa
Söndagarna 15 januari,
12 februari, 11 mars 18.00.

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen för
enskild andakt och ljusständning
måndag–fredag 09.00–15.30,
lördag–söndag 9.00–16.00.

Måndagsträffen
Öppen samtalgrupp där vi talar
om det som ligger oss nära just
idag. Brännkyrka församlings-
hem 13.30–15.00 måndagarna
23/1, 6/2, 20/2, 5/3, 19/3. *Fika 20:-*

Ekumenisk Bibeldag
Vårfrukyrkan lördag 21 januari
10.30 Inledning: "Med nos för
det heliga". Helga Hund släpar
författaren och prästen Lars
Collmar genom bibeln.
12.00 Lunch (självkostnadspris)
13.00 Workshops efter fritt val
14.30 Fika
15.00–ca 15.30 "Kvinnan vid
Sykars brunn".
Bibelrecitation med skåde-
spelaren Magnus Westling
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING & ÄLVSJÖKYRKAN

För aktuellt veckoprogram se Stockholms stifts samlade annons i DN/SvD
fredagar samt veckoannonsering i "Mitt i Söderort" tisdagar. Du kan också
ringa vår infotelefonsvare 4471122 eller besöka www.brannkyrka.org

Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Vårfrumässa/Söndagsmässa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00.

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen för
enskild andakt och ljusständning
måndag–torsdag 09.00–16.00.

Start v. 3 för...
Café Kyrktorget
Öppet onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-
Onsdagar 12.30
Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00
Lunchmässa
Onsdagar ojämna veckor 12.00
Fredsgruppens arbetsträff
Onsdagar 13.00–14.00

Qigong, meditation, bön
Torsdagar 09.00 *Terminsavgift 300:-*

Start v. 4 för...
Fredsgruppens loppis
öppet onsdag, torsdag, lördag
11.00–14.00.

Fruängens kyrkliga
syförening
Torsdagar jämna veckor
13.00–15.00.

Varje dop är ett under. I do-
pet får den som döps ta emot
tecken på kyrkans tro; att Gud
skapar och älskar varje människa.
Det vanligaste i vår kyrka är att
barnen döps när de är små, men
det behöver inte vara så!

Det kan finnas många an-
ledningar till att barnen inte blir
döpta. Tiden gick och till slut hade
det inte blivit av, barnen var sjuka
och det kändes omöjligt att få till
ett dop med efterföljande dop-
kaffe, släkten bor för långt borta
och det kändes ensamt att fira
dop utan dem, frågor hopar sig
om jag som ensamstående eller
vi som samkönade föräldrar ska
döpa våra barn...

Brännkyrka församling är det
viktigt för oss att alla som vill
ska kunna döpa sig eller sina barn
och det är viktigt för oss att göra
upp med olika föreställningar om
hur ett dop ska vara, hur man ska
vara eller hur man ska tro för att
dopet ska bli av. Det enda som

behövs är att man vill! Och – om
det finns flera vårdnadshavare
till ett barn – att man är överens
om att låta döpa det. Inget annat
spelar någon roll.

Vi inbjuder därför till dopfes-
ter. Två gånger under vårtermi-
nen, den 19 februari och den 13
maj, finns det möjlighet att fira
dopgudstjänst och efterföljande
dopkaffe tillsammans med andra.
Kontakta Birgitta eller Maria i
vår bokning för att anmäla er!

FOTO: HENRIK BOKEDAL

Berätta samtidigt hur många
(eller få) som vi ska duka för, så
gör vi i ordning ett bord för er
i församlingshemmet. Man blir
själv värd vid sitt bord. Någon
av prästerna kommer sedan att
kontakta er, träffa er och prata
om hur dopet går till. Sedan är det
bara att komma, först till kyrkan
för dopgudstjänsten och sedan
till församlingshemmet där våra
husmödrar har förberett dopkaffe.

Glömde vi att berätta något?
Just det, det finns flera dop-
klänningar i olika storlekar att
låna i församlingen. Och husmöd-
rarna vet det mesta om allergier.
Och prästerna kommer att räkna
till. Och organisterna spelar av
hjärtans lust. Och det är aldrig för
sent att döpas, erbjudandet gäller
hela livet. Om vi fortfarande har
glömt något är det bara att du hör
av dig och frågar!

Det kan kanske bli av, trots
allt. Varmt välkomna!

Eva Abragi/Pehr-Albin Edén

Vem är Jesus?

Frågan är inte ny, men svaren växlar ständigt. Nu ställer vi oss denna gamla fråga både i Älvsjökyrkan,
som vi samarbetar med, och i Brännkyrka församling.

I våra olika grupper kommer vi under våren att söka och försöka formulera våra svar. Så går vi vidare
och försöker uttrycka oss genom att skapa, måla, skriva med mera. Endast fantasin sätter gränser. Den 29
april firar vi en stor gudstjänst tillsammans och efteråt blir det vernissage på alla alstren som kommit in.

Vem är Jesus för dig? Du behöver inte vara med i någon grupp för att fundera över detta och uttrycka
dig. Ingen kan uttrycka hela sanningen om vem Jesus är, men tillsammans kommer våra många bilder att
ge en bättre, rikare bild än vad vi hade innan.

Senast 15 mars behöver vi veta om du vill visa din bild. Kontakta Maria Rönnedal, Älvsjökyrkan, 08-
647 12 60, maria@alvsjokyrrkan.se, eller Eva Abragi 08-447 11 13, eva.abragi@brannkyrka.org. Senast
16 april måste du ha lämnat in din bild till någon av våra kyrkor. Välkommen att vara med! EA

Om du vill bli medlem i Svenska kyrkan kan du anmäla dig här!
Fyll i talongen och skicka eller lämna in till oss.
Du får då en inträdesblankett och ett
portofritt svarskuvert hemskickat.

Ja! Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

För- och efternamn _____

Adress _____

Skicka din anmälan till:
FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.
Du kan också skicka e-post till info@brannkyrka.org eller ringa 08-447 11 00.

Som tillhörig i Svenska kyrkan betalar du kyrkoavgift via skattsedeln. Avgiften i Brännkyrka församling är
73 öre per beskattad hundralapp (till det kommer en avgift på 3 öre till Stockholms stift).
Vill du veta vad medlemsavgiften går till, gå in på vår hemsida www.brannkyrka.org och se vad vi gör!

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Så roligt det har varit!

När vi startade arbetet med skivinspel-
ningen och allt annat som hörde ihop
med adventsgåvan som alla församlings-
bor fått i sina brevlådor, kände vi en viss
bävan. Gjorde vi rätt? Skulle vi gå iland
med projektet? Skulle ni tycka om skivan
och boken?

Idag vet vi att det blev så. Jag har ald-
rig fått så många mail, brev och kort som
svar på något vi har gjort i församlingen. Till det kommer alla telefon-
samtal som medarbetarna har fått och så alla spontana samtal.

En del har frågat efter fler skivor, men tyvärr går det inte att få.
Totalt har vi delat ut nästan 22 000 skivor, som gått via posten och
inte oss. De som finns kvar har redan tilltänkta användningsområden,
bland annat som gåva åt de äldreboenden och förskolor som vi har
kontakt med

Från början tänkte jag att jag skulle svara alla som hörde av
sig, men det går inte. Därför vill jag säga tack till er alla på det här
sättet istället.
Eva Abragi

Porträttet

Livsglädjen återvände och öppnade nya vägar för Ingela

Ingela Powell har påtagligt upplevt hur livet plötsligt kan tvärvända och inget riktigt blir som man tänkt sig. Hon var aktiv och mitt uppe i livet när hon drabbades av sjukdom och tillvaron blev begränsad. Passionen för barnmorskeyrket har hon kvar, fast hon inte längre kan utöva det "på golvet". Som tur är har hon funnit andra sätt att använda sin kompetens – och att utveckla ny. Hon har också hittat till gemenskapen i Vårfrukyrkan, som betyder mycket för henne idag.

Ingela kommer från svenska Österbotten och pluggade till sjuksköterska i Finland. Hon hade inte varit i yrket ens ett år när hon hamnade på BB. Där tändes gnistan. Hon ville bli barnmorska!

– Jag tyckte att det var helt fantastiskt – det är heligt, ett mirakel, att vara med och välkomna ett nytt barn som ska börja sitt liv. En stor del av en barnmorskas jobb är att ta del av människors berättelser. Oändligt rik känner jag mig genom alla de berättelser jag fått ta del av, både yrkesmässigt och i andra möten, säger hon.

Till maken David, som är engelsman, flyttade Ingela som ung till England. De bodde där i åtta år. I staden där de bodde fanns en barnmorskeutbildning, och Ingela satsade allt. Det var svårt med den medicinska engelskan, berättar hon leende, men är man motiverad så... Hon var klar 1986 och livet lekte.

– Vi var på väg att flytta till Bahamas när jag blev gravid med vår äldste son. Då valde vi om, och slog oss ner i Sverige, berättar hon.

Nya förutsättningar

Tre år senare kom yngste sonen. Han var sju när Ingela, närmast rutinmässigt, tog ett vaccin för att skydda mot sjukdom.

– Som biverkan blev jag väldigt sjuk, immunsystemet kraschade, jag fick en inflammation i nervsystemet, känselstörningar, hade jätteont vid beröring, kände en enorm trötthet.

Det är tolv år sedan nu. Ingela lades in på neurologen, man misstänkte MS men fann till slut att det inte var så. Ingelas sjukdom beter sig som MS men är något annat. Hennes liv har sedan dess handlat väldigt mycket om att hantera de nya förutsättningarna.

– Jag har lärt mig att återhämtning är viktig. Det tog mig årtal innan jag ens var i närheten av att säga att jag klarar av det. Jag måste planera noga, välja bort saker som jag i och för sig vill göra för att orka göra annat som jag vill, och jag vet när det är dags att sätta stopp.

Hon var heltidssjukskriven i fem månader, sedan dess har hon gått upp och ner i tid beroende på ork. Precis när hon blev sjuk kändes livet "verktygslöst". Hon funderade också över sin egen människosyn.

Det finns mycket av humor och upptäckarglädje hos Ingela.

– Om jag själv kände mig så värdelös när jag inte längre kunde prestera allt jag kunnat förut – hur hade jag då sett på andra?

En barnmorska behöver ha mycket styrka i armar och ben – men det orkar inte Ingela längre.

– Barnmorskeyrket är ett friskt, värdefullt, kraftfullt arbete – det var svårt att förlora och väldigt svårt för mig att hantera förlusten. Men på min arbetsplats har jag alltid haft personer omkring mig som ser lite mer, har sett vad jag *kan* göra, och som givit mig den möjligheten. Jag har fått bra arbetsuppgifter där jag kan uttrycka talanger som jag inte ens visste att jag hade.

På stora sjukhus är det mycket som händer bakom kulisserna och som också måste fungera. Där har Ingela fått sin plats med relevanta uppgifter. Hon gör broschyrer, patientenkäter, hemsida, jobbar med etikfrågor.

Vi pratar en del om konsekvenser. Allting leder till något annat. Hon ville något gott den gången hon tog vaccinsprutan. Sedan gick det fel. Men hur hade hon valt om hon varit i samma situation idag? Antagligen likadant. Man fattar ju beslut utifrån tillgängliga fakta.

Hanterar känslorna

Ingela utstrålar ingen bitterhet och heller ingen resignation. Tvärtom finns mycket livsglädje och upptäckariver hos henne. Hon resonerar, tänker, känner och analyserar.

– Jag har velat berätta om min sjukdom förut men inte riktigt haft psykisk styrka för det. Nu kan jag hantera känslorna.

Medan Ingela var frisk hade hon och

David en aktiv fritid. De vandrade, cyklade, upplevde tillsammans. Numera kan hon inte hänga med, men de ger varandra utrymme för saker på egen hand.

– Inte är det lätt för en familj när någon blir sjuk, säger hon stilla. Den som inte är frisk har mycket med sig själv, men det påverkar i stor grad familjen runt omkring också.

Ingela minns hur hon längtade efter att få komma hem och känna doften av en nybakad kaka – sådant försvann när hon blev sjuk. Livet gick ut på att hålla tillvaron flytande.

Värdefulla relationer

David är egenföretagare och har alltid jobbat mycket. Sedan årtal står han också för alla inköp och det mesta som Ingela inte orkar.

– Vår städning ser inte ut som andras! "Det finns mycket man inte behöver göra"

"Här ser man människan, människan får det rum han eller hon behöver."

har varit våra ledord. Det är svårt för oss människor att sänka kraven och det har gått upp och ner förstås. Visst har vi varit oense, men sedan glömmar man!

De har prioriterat att finnas till hands för barnen, stötta deras skolarbete.

– Det är tufft ändå att vara barn och ung, vi ville inte att de skulle få ett sämre utgångsläge bara för att jag inte är frisk.

I början var Ingelas symptom så stora, huvudvärken så svår och tröttheten så total att hon varken kunde ta emot eller ge. Den lilla energin som fanns satsade hon på fa-

miljen. Relationer utanför hade ingen plats. – Idag kan jag säga att jag har väldigt värdefulla relationer, jag kan inte känna att någon försvunnit ur mitt liv, flera relationer har istället blivit djupare.

Dessutom har tillvaron utökats med kyrkan. För några år sedan såg hon en annons i lokaltidningen om samtalsgruppen "På spaning efter andlighet". Den kyrka hon mindes från barndomen var stram med mycket regler, full av skuld och skam – något dystrare var det omöjligt att hitta, säger hon.

– Kyrkan här är det totalt motsatta mot vad jag trodde! Här ser man människan, människan får det rum han eller hon behöver. Det är vardagsnära, medmänskligt, att kunna börja där man själv hör hemma. Jag gillade ordet – "andlighet", det var det som lockade mig.

Vandra med ord

Ingela gillar över huvud taget ord. "Tillit", "närvaro" och "sammanhang" var tre viktiga ord för henne på vägen tillbaka.

– Och "övertygelse". Om man känner övertygelse är det lättare att komma framåt.

Hon använder orden, laddar dem med innehåll och använder som redskap. När hon nu inte längre kan vandra i naturen kan hon ändå vandra med ord, menar hon.

– Ett ord blir som en liten vän, som hjälper en, blir ett verktyg just då, tills man ej behöver det ordet längre och byter. Just nu funderar jag mycket över "medmänsklighet". Att vara människa, är det att uttrycka sin medmänskighet? Vad betyder det?

Hon var med i spaningsgruppen i tre år. Nu deltar hon i andra samtal och aktiviteter i kyrkan. Och fem från hennes spaningsgrupp har fortsatt att träffas på egen hand och har en läsecirkel. Hon kallar dem sina "soffsyskon". Oändligt många stunder av stillhet och ro, med djupa medmänskliga samtal, har soffsyskonen gett. Det absolut bästa för ett skört nervsystem, säger hon.

Framtiden då? Ingela ler.

– Jag känner stor tillit till att det kan komma att bli spännande. Om jag hade varit helt frisk – vad hade jag gjort idag? Jag

hade väl gått vidare, på någon annan väg än den som blev min. Om jag kunde få vara praktikant någonstans så skulle det vara i sjukhuskyrkan. Möten med olika kulturer och möten med människor, både sjuka och friska – det är en värld jag kan, och kyrkans värld har blivit min. Man kan ju få ha sina drömmar...

– Lustigt ändå vad man har förmåga till som människa. Det är nog tur att vi inte vet vad som ska hända!

Kari Malmström

Relationer

”Aldrig trodde vi att vi skulle få uppleva detta!”

Ibland tar livet oväntade vägar och det som förut verkade vara slutet blev en ny början. Så blev det för Sonja och Bert. De hade känt varandra i många, många år men det var först på äldre dagar som de blev kära i varandra. Möter man dem i Fruängen eller i Långbropark, där de ofta promenerar, så lyser det nyförälskelse om dem. Sonja är 70 och Bert är 75 år, i november gifte de sig i Vårfrukyrkan.

– Jag hade aldrig trott att jag skulle få uppleva det här, säger Bert och tittar på Sonja. Aldrig! Jag trodde jag skulle leva resten av mitt liv ensam.

Sonja nickar, aldrig trodde hon väl detta.

Bert blev änkeman för några år sedan, Sonja blev änka 1997. De hade sorgen gemensam men också många minnen. De fann varandra på ett nytt sätt, den här gången som älskande. De var sårbara i 14 dagar, sedan flyttade

FOTO: HÅKAN FLANK

Nygifta och nyförälskade.

de ihop.

– Jag trodde inte att jag kunde känna så starkt, det är som om jag var tonåring igen, säger Bert.

– Det är värre, säger Sonja och skrattar. Och jag har förändrats, blivit mer öppen som person.

– Jag har alltid tittat framåt, aldrig stannat upp

riktigt och njutit av stunden, säger Bert. Det gör jag nu med Sonja, jag vill ta vara på varje sekund!

Sonja nickar.

– Vi vet båda hur snabbt livet kan förändras.

Barnen är utflugna för länge sedan, det har kommit barnbarn och barnbarnsbarn. Vad säger de

om Sonjas och Berts kärlek på äldre dagar?

– De är glada för vår skull, säger de båda med en gång.

Det har gått många år sedan Sonja och Bert var unga, familjebegreppet har förändrats radikalt sedan dess. Nu finns en mängd olika familjekonstellationer.

– När vi växte upp, var våra föräldrar rollmodellerna vi hade. Det var äktenskap, barn och hem som gällde, säger Bert.

Så blev det också för dem. I många år var det familj och jobb som tog all tid. I relationen de lever i nu, har de tid för varandra. Men det är viktigt att ha egna aktiviteter också, säger de båda. Bert spelar golf med gamla vänner och Sonja pluggar engelska sedan flera år.

– Vi kan inte ha det bättre, säger Sonja och tittar sin Bert djupt i ögonen.

Ann-Christine Janson

Är du sugen på ett sommaräventyr?

Vill du prova saker du tidigare inte har gjort och samtidigt konfirmeras i en kyrka som är 800 år gammal? Häng med på ett konfirmlägersläger i sommar med samtal, musik, bad, nya kompisar, frågor om livet, relationer, Gud och Jesus, kristen tro, dig själv och andra omkring dig och mycket mera.

Du får följa med på en resa från universums kant rakt in i djupet av ditt eget hjärta.

Du behöver inte vara döpt eller ha någon tro. Var nyfiken och häng med!

Info: Miche Turner 08-447 11 44
michael.turner@brannkyrka.org
Anmälan: www.brannkyrka.org/konfa

FOTO: MICHE TURNER

Jag och Gud

I det mänskliga mötet finns Gud med

Éva Szabó Westerlund
Diakon

Möten, möten mellan olika människor i olika sammanhang. Möten som öppnar till nya erfarenheter för mig, men även för andra. Möten som ger möjligheter. Här finns även Gud med, en Guds närvaro.

Varje dag möter jag människor, både planerat och oplanerat, människor jag känner eller inte känner. Jag kanske träffar någon som jag har stämt möte med eller så jag träffar på en bekant person jag inte sett på länge eller så stöter jag bara ihop med en främmande människa där vi får ett gott och fint samtal. Ibland kan ett möte vara en blick eller ett litet leende. Ett mänskligt möte kan ha många olika ansikten. Hur jag än tänker och gör så påverkas jag av alla dessa möten jag har, på ett eller ett annat sätt!

Jag bestämde mig tidigt för att jag ville arbeta med människor, men hur och var hade jag ingen aning om. Redan från det att jag var liten kände jag en stor värme i mötet mellan människor och jag ville vara med där det fanns folk. Under min uppväxt var min familj mycket i Ungerska Huset, en förening för människor med ungersk bakgrund.

Där träffades stora som små och alla var välkomna oavsett ålder. Jag kunde leka med barn i alla åldrar, men även sitta med och lyssna på och prata med äldre människor. Jag fick vara med om så många fantastiska möten och det är med mycket värme jag tänker tillbaka på den tiden. För mig fanns det en närvaro i mötena, men eftersom jag var så liten kunde jag inte säga vad det var. Idag vet jag att det var Guds närvaro, i alla fall för mig.

Kanske var det just därför som jag började arbeta på förskola där man får möjlighet att lära känna både barn och vuxna i många olika situationer. Och många fina möten fick jag under alla mina år som jag arbetade som förskollärare.

Nu är jag här, i Brännkyrka församling. Och trots att jag inte har varit här särskilt länge har jag redan fått möjligheten till många fina möten. Varje dag berikas min erfarenhet av dessa kontakter med mina medmänniskor och jag känner mig varm i hjärtat och tacksam över att få den möjligheten.

Det är inte alltid jag vet hur ett möte kommer att bli, eller rättare sagt, det är väldigt sällan jag vet det. Men hur det än blir, är det ett tillfälle för mig att möta en medmänniska, där Guds närvaro finns med och är viktig – i alla fall för mig.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Brännkyrkabladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI
UPPLAGA: 22 200 • TRYCK: V-TAB
DISTRIBUTION: POSTEN

